

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

23. Quantùm Deo displiceat diffidentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

quantum eunque conviciata repelleretur, fortiter perseverans, arguit ex concessis, & omnino voluit exaudiri: violenter sibi salutem non modò impetravit, sed extorsit. *O mulier, magna est fides tua! & propter hunc sermonem vade, exiit Damonium à filia tua* Sic, sic sperandum, Fratres, sic perseverandum; sic clamandù, ac de se coram Deo humiliter sentiendum: *Fiat tibi sicut vis*; quasi diceret, subdit jam citatus Chrys. Fides quidem tua majora, quam peteres, posset impetrare.

Mar. 7.

Greg. Naz.
orat. 25.

Hac certè prædita Gorgonia illa, tot heroicarum virtutum mulier, apud Nazianzenum fratrem orat. 25, quæ est in laudem fororis. *Pia, inquit, & præclarà quadam impudentià apud Deum essentur. Caput ab evo admovens, nec se ante ab eo minitans discessuram, quàm sanitatem consecuta sit. Expende confidentiam: Nec se ante ab eo minitans discessuram, quàm sanitatem consecuta sit.* Pia quædam impudentia; imò confidentia minitabatur, &c. *O rem admirandam! (subdit) protinus liberam se morbo sentit, hanc spei mercedem consecuta, ut quod speraverat, obtineret, animaque firmitate corpori firmitatem compararet.*

cerunt, secus certò dixissent, petrâ illam daturam aquam. *Et distinxit in labiis suis,* Psal. 105. inquit David, loquens de Moyse ad aquâ contradictionis, hoc est, pro dubietate quasi dialecticâ distinctione est usus. Sic Græc. *Et dubius fuit.* Alij: *Et perplexus fuit;* nam humano iudicio rem metiendo, talem nimirum siticem, illiusque qualitatis, durissimæ scilicet ac aridissimæ non posse aquam, & præsertim tanto populo estundere, dubitaverunt, vel potius indignum eo beneficio populum considerantes, dixerunt: *Nunquid,* &c. cum potius vellet Deus ob omnes difficultates tantò majorem fiduciâ. Unde noluit Deus ob hanc diffidentiam, ut terram promissam ingrederentur, nec ipsi, nec tam citò aliquis ex populo. Et hoc sibi vult illud, *& distulit,* supra promissum, nimirum terræ illius: quò erudiamur allegoricè, diffidentes non intraturos promissam terram viventium, quæ differtur eis, donec perdiscant confidentiam, peregrinaturi intereà in deserto Iænitentiæ.

Græc.
Alij.

Diffidentia est, quæ ligat Dei manus, ne gratias, ac dona conferat: *Non poterat,* ait Evangelista, *miracula facere propter incredulitatem eorum.* Suscitaturus Lazarum incidit Dominus in quandam Marthæ diffidentiam: *Domine, si fuisses hic, &c.* Jam tunc Dominus ad Lazarum suscitandum: & ecce hoc sese illi obstaculû objicit. Incipit eam Dominus ad fiduciam disponere, & dicit: *Resurget frater tuus.* Incipit ad hæc illa confidere, non tamen perfecte, unde adhuc hæsitat: *Scio, quia resurget, (sed) in resurrectione, in novissimo die.* Et ob id non fit miraculum, quia obstat diffidentia. Pergit Dominus: *Ego sum resurrectio, & vita, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet. Credis hoc? Vtique, Domine.*

Matth. 13.
Diffidentia ligat Deo manus.

Ioan. 11.

Quantum Deo displiceat diffidentia.

PUNCTUM XXIII.

Psal. 77.

Diffidentia plurimum displicet Deo.
Hebr.

Num. 20.

Nunquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo? Ided audivit Dominus, & distulit. Enigmata accessus est in Jacob, & ita ascendit in Israël. Heb. Valde iratus est. Hoc sibi vult ignis hoc loco vehemens, nimirum & inflammata Dei indignatio.

Mirum! quia petram percussit Moyses, taliter indignatus est Deus, ut ei, fratrique suo Aaron dixerit: *Inhonorastis me.* Quid, quæso, egerunt? Diffusi sunt, ac diffidenter, veluti joco, ne proprium amitterent honorem, illâ percussione petræ quasi periculum fecerunt, an aqua flueret, unde communis cum ipsis incredulitatis notantes filios Israël dixerunt: *Audite, increduli, nunquid,* &c. Sicque rem dubiam fe-

cerunt, quæ ligat Dei manus, ne gratias, ac dona conferat: *Non poterat,* ait Evangelista, *miracula facere propter incredulitatem eorum.* Suscitaturus Lazarum incidit Dominus in quandam Marthæ diffidentiam: *Domine, si fuisses hic, &c.* Jam tunc Dominus ad Lazarum suscitandum: & ecce hoc sese illi obstaculû objicit. Incipit eam Dominus ad fiduciam disponere, & dicit: *Resurget frater tuus.* Incipit ad hæc illa confidere, non tamen perfecte, unde adhuc hæsitat: *Scio, quia resurget, (sed) in resurrectione, in novissimo die.* Et ob id non fit miraculum, quia obstat diffidentia. Pergit Dominus: *Ego sum resurrectio, & vita, qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet. Credis hoc? Vtique, Domine.* Tunc: *Lazare, veni foras.* Quantum laboris insumptum, ut ad confidentiam perduceretur, & miraculum patraretur!

Nunquam satis admiratus sum, Dominum excitaturum puellam, tibicines, qui, ut mos erat, mæsto clangore dolorem, & lacrymas excitabant, eiecisse, & eò magis, quòd Chrysof. eos indignos asserit, qui miraculum viderent. In quoniam, quæso, sita erat hæc eorum indignitas.

Matth. 9.
Christus tibicines eiecit, ut puellam excitaret. Cur? Chryf. hom. 32. in Matr.

In hoc, quod diffidentes de re diti ad vitam, solam mortem lugebant, nihil de vita cogitantes. In horum presentia noluit Dominus miraculum perpetrare.

Iac. 1.

Non ergo existimet homo ille (hastans) quod accipiat aliquid a Domino. Est hic contra diffidentiam emphasis peculiaris particulae Graecae, τὴ, quae significat, ne minima quidem accipiet a Deo, hic, vel in futuro, ut addit Interlin. Unde August. Si fides deficit, oratio perit.

D. Thom. 2. 2. q. 83. q. 14. Cass. col. 9. c. 32.

Nec mirum, quia, ut dicit D. Thom. oratio efficaciam merendi habet a charitate, at verò efficaciam impetrandi principaliter a fide. Hinc Cassianus ait, Signum futurae impetrationis esse, quando spiritus movet ad petendum cum magna fiducia, & quasi securitate impetrandi.

Haec cum in possessionem rei desideratae ponit orantem, qui propterea & in oratione, & post orationem ex ea fiducia totus conquiescit. Non sic spes, ac desiderium rerum mundanarum, quod nunquam praestat quietem. Spes, enim, qua differtur, affligit animam, quod de spe rerum mundanarum intelligitur, haec namque semper differtur: sed in rebus spiritualibus cum spe simul quodammodo per certitudinem quandam maximam morale est possessio. Ut sese affligebant miseri illi, quos Elias deludebat! Vocate Deos vestros. Clamate voce majori, &c. Sed Elias, ut quietus! ut securus!

3. Reg. 18.

1. Reg. 1.

Hanc primo Reg. habuit Anna post filij postulationem: Abiit mulier in viam suam, vultusque illius non sunt amplius in diversa mutati. Alij: Neque fuit amplius mactata. Ubi Chryl. Vides mulieris fidem? Priusquam acciperet, quod postulaverat, perinde confisa est, quasi jam accepisset.

Alij. Fiducia Annae matris Samuelis.

Ioan. 4.

Quam heroico gradu habuit hanc Sanctissima Virgo? Quid mihi, & tibi est, mulier? At illa: Quodcumque dixerit vobis, facite. Intelligebat nimirum nihil diffensionis esse inter se, ac Filium. Et hoc interpretari possumus sibi Filium illis verbis voluisse: Quid mihi, & tibi (dissoluum, diversum, contrarium, non omnino commune) est mulier? Est haec phrasia Hebr. Nihil tibi, & iusto illi, hoc est, contrarium. Sic, quid mihi, & tibi (contrarium, & non

Fiducia Bmae Virginis Dei Matris.

Matt. 27.

A omnino conforme) est mater? Hoc illa intelligens, ac certissime tenens: Quodcumque, inquit, dixerit vobis, facite.

¶ Quatuor efficacissimae rationes, & motiva fiduciae in Paralip. Noster autem Dominus Deus est. Proponuntur panes in mensa mundissima, estque apud nos candelabrum, & lucerna eius. Prima ratio fiduciae est integra fides. Noster autem Dominus Deus est, quem non derelinquimus. Secunda, Eucharistiae sanctissimae Sacrificium: Proponuntur panes, &c. Tertia, Christus in ea consistens: Estque apud nos candelabrum aureum. Quarta, intercessio Beatissimae Virginis eius Matris: Et lucerna eius.

2. Paral. 13.

Fiduciam nostram quatuor accedere possunt.

C Eliseus non habens, quo flumen transferret, expandens Eliae pallium, quod alias tantae virtutis expertus est, Vbi est, inquit, Deus Eliae etiam nunc? Et expanso pallio super aquas, aquae divise sunt, ad eum sicco vestigio pertransierit. Nunc si talem in pallio Eliae fiduciam habuit Eliseus, quamnam, quae, fiduciae in quavis tribulatione habere poterit Christianus in pallio, & amictu protectionis Sanctissimae Virginis, & Salvatoris?

3. Reg. 2.

Patrocinium Bmae Virginis quam efficac!

D Christus Cruci affixus, efficacissimum est motivum fiduciae.

PUNCTUM XXIV.

E Teris vita tua pendens ante oculos tuos die ac nocte, & non credes vitae tuae? Per adimitationem nos dicere possumus animae diffidenti, quod olim per asseverationem nonnullis dictum est: En vita tua ex morte sua pendens in ligno. Sic legit Tertull. Et non credes vitae tuae? Pectus, ac viscera misericordiae habet aperta, manus confixas, ne te puniat, quinimodo ut tibi ignoscat: & non credes vitae tuae, perfidior adhuc ipsis Hebraeis?

Deus. 28. Fiducia nostrae causa potissima Christus crucifixus. Tertul. lib. contra Iud. c. 11. D. Leo ser. 3. de passione.

Desperavit anima illa ob multitudinem peccatorum, Et dixi: Perii finis meus, & spes mea a Domino. q. d. desperavi, &c. Tunc vocem ad eum audit: Recordare paupertatis, & transgressionis meae, absinthij, & salis. Memorare,

Thren. 3.